

Službeni list

Europske unije

C 448

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

15. prosinca 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 448/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 448/02	Predmet C-399/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Grüne Liga Sachsen e.V. i dr. protiv Freistaat Sachsen.	2
2014/C 448/03	Predmet C-412/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Dagmar Wedel, Rudi Wedel protiv Condor Flugdienst GmbH.	3
2014/C 448/04	Predmet C-433/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Domenica Rose	4
2014/C 448/05	Predmet C-434/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Raffaelea Mignone	4

HR

2014/C 448/06	Predmet C-435/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Maura Barlette.	5
2014/C 448/07	Predmet C-436/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Davidea Cazzorle.	6
2014/C 448/08	Predmet C-437/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Nicole Seminaria	6
2014/C 448/09	Predmet C-439/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. rujna 2014. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) – SC Star Storage SA protiv Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCDI)	7
2014/C 448/10	Predmet C-448/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2014. uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Njemačka) – Davitas GmbH protiv Stadt Aschaffenburg	8
2014/C 448/11	Predmet C-452/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2014. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute protiv Doc Generici srl.	8
2014/C 448/12	Predmet C-454/14: Tužba podnesena 30. rujna 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	9
2014/C 448/13	Predmet C-455/14 P: Žalba koju je 29. rujna 2014. podnio H protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 10. srpnja 2014. u predmetu T-271/10, H protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Policijske misije Europske unije u Bosni i Hercegovini („EUPM”).	10
2014/C 448/14	Predmet C-458/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Promoimpresa srl protiv Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia	11
2014/C 448/15	Predmet C-460/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Johannes Evert Antonius Massar protiv DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV.	12
2014/C 448/16	Predmet C-462/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Lorenza Carluccia	12
2014/C 448/17	Predmet C-465/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. listopada 2014. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv F. Wielanda i H. Rothwangla.	13
2014/C 448/18	Predmet C-467/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2014. uputio Tribunale di Bergamo (Italija) – kazneni postupak protiv Chiare Baldo	14
2014/C 448/19	Predmet C-472/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2014. uputio Högsta domstolen (Švedska) – Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén protiv Riksåklagaren.	15

Opći sud

- 2014/C 448/20 Predmet T-362/10: Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Vtesse Networks protiv Komisije (Državne potpore — Potpora za uvođenje širokopojasnih mreža najnovije generacije u regiji Cornwall i na otočju Scilly — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju — Aktivna procesna legitimacija — Postupovna prava zainteresiranih strana — Djelomična nedopuštenost — Nepostojanje sumnji koje opravdavaju pokretanje formalnog istražnog postupka) . . . 16
- 2014/C 448/21 Predmet T-422/11: Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Computer Resources International (Luxembourg) protiv Komisije (Ugovori o javnim uslugama — Postupak poziva za podnošenje ponuda — Pružanje informatičkih usluga za razvoj i održavanje, savjetovanje i asistenciju za različite vrste primjene informatičke tehnologije — Odbijanje ponude ponuditelja — Izuzetno niska ponuda — Članak 139., stavak 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002 — Obveza obrazlaganja — Izbor pravnog temelja — Zloupotreba ovlasti) 17
- 2014/C 448/22 Predmet T-632/11: Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – Grčka protiv Komisije („EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFR — Izdaci isključeni iz financiranja — Uredba (EZ) br. 1782/2003 — Sustav prava na pojedinačno plaćanje — Lojalna suradnja — Pravičnost — Proporcionalnost — Državna pričuva — Kriteriji dodjele — Paušalni financijski ispravak — Rizik za fondove — Uredba (EZ) br. 1493/1999 — Vinski sektor — Režimi destilacije i plaćanja za korištenje određenih moštova — Potpore za restrukturiranje i prenamjenu vinograda”) 17
- 2014/C 448/23 Predmet T-283/12: Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – FIS'D protiv Komisije („Program djelovanja Erasmus Mundus — Okvirni sporazum o partnerstvu — Posebni sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava — Odluka EACEA-e o raskidu okvirnog sporazuma i izmjeni posebnog sporazuma — Upravna žalba pred Komisijom — Komisijina odluka o odbijanju administrativne žalbe kao neosnovane — Povreda sporazuma i administrativnog i financijskog priručnika”) 18
- 2014/C 448/24 Spojeni predmeti T-307/12 i T-408/13: Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Mayaleh protiv Vijeća (Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje sredstava — Funkcija guvernera Sirijske središnje banke — Tužba za poništenje — Obavijest o aktu koji sadrži mjere ograničavanja — Rok za podnošenje tužbe — Dopuštenost — Pravo na obranu — Pravično suđenje — Obveza obrazlaganja — Teret dokazivanja — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo vlasništva — Pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života — Primjena mjera ograničavanja u području ulaska državljanina države članice — Sloboda kretanja državljanina Unije) 19
- 2014/C 448/25 Predmet T-463/12: Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – Popp i Zech protiv OHIM-a – Müller-Boré & Partner (MB) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice MB — Raniji figurativni žig Zajednice MB&P — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. i članak 15. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”) . . 20
- 2014/C 448/26 Predmet T-669/13 P: Presuda Općeg suda od 5. studenog 2014. – Komisija protiv Thomé („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Zapošljavanje — Obavijest o natječaju — Odbijanje zapošljavanja — Postojanje diplome koja ispunjava uvjete iz obavijesti o natječaju zbog priznavanja — Financijska i nemovinska šteta”) 20

2014/C 448/27	Predmet T-166/13: Rješenje Općeg suda od 14. listopada 2014. – Ben Ali protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Produljenje — Posljedice poništenja ranijih mjera zamrzavanja financijskih sredstava — Obustava postupka — Izvanugovorna odgovornost — Očito pravno neosnovana tužba”)	21
2014/C 448/28	Predmet T-327/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Mallis i Malli protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Eurogrupe o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	22
2014/C 448/29	Predmet T-328/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou protiv Komisije i ESB -a („Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	22
2014/C 448/30	Predmet T-329/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Chatzithoma protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	23
2014/C 448/31	Predmet T-330/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Chatziioannou protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Eurogrupe o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	24
2014/C 448/32	Predmet T-331/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Nikolaou protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje — Program potpore za stabilnost Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	24
2014/C 448/33	Predmet T-332/13: Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Christodoulou i Stavrinou protiv Komisije i ESB-a („Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)	25
2014/C 448/34	Predmet T-517/14: Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Pelikan protiv OHIM-a – Hachette Filipacchi Presse (be.bag)	26
2014/C 448/35	Predmet T-662/14: Tužba podnesena 15. rujna 2014. – Mađarska protiv Komisije.	26
2014/C 448/36	Predmet T-678/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Slovačka Republika protiv Komisije	27
2014/C 448/37	Predmet T-698/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv Komisije	28
2014/C 448/38	Predmet T-699/14: Tužba podnesena 27. rujna 2014. – Topps Europe protiv Komisije.	29

2014/C 448/39	Predmet T-703/14: Tužba podnesena 2. listopada 2014. – Diktyo Amyntikon Biomichanion Net protiv Komisije	30
2014/C 448/40	Predmet T-705/14: Tužba podnesena 26. rujna 2014. – Unichem Laboratories protiv Komisije	31
2014/C 448/41	Predmet T-709/14: Tužba podnesena 3. listopada 2014. – Tri-Ocean Trading protiv Vijeća	32
2014/C 448/42	Predmet T-716/14: Tužba podnesena 9. listopada 2014. – Tweedale protiv EFSA	33
2014/C 448/43	Predmet T-719/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Tri Ocean Energy protiv Vijeća	34
2014/C 448/44	Predmet T-735/14: Tužba podnesena 24. listopada 2014. – Gazprom Neft protiv Vijeća	35
2014/C 448/45	Predmet T-736/14: Tužba podnesena 27. listopada 2014. – Monster Energy protiv OHIM-a – Home Focus (MoMo Monsters)	36
2014/C 448/46	Predmet T-741/14: Tužba podnesena 27. listopada 2014. – Hersill protiv OHIM-a – KCI Licensing (VACUP)	37

Službenički sud

2014/C 448/47	Predmet F-4/14: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 6. studenoga 2014. – DH protiv Parlamenta (Javna služba — Dužnosnik na probnom radu — Članak 34. Pravilnika o osoblju — Izvješće kojim je utvrđen očito nezadovoljavajući rad dužnosnika na probnom radu — Produženje probnog rada — Nova preraspodjela — Otkaz na kraju razdoblja probnog rada — Uvjeti odvijanja probnog rada — Stručna nesposobnost — Obveza pažnje — Načelo dobre uprave).	38
2014/C 448/48	Predmet F-68/13: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 5. studenoga 2014. – CY protiv ESB-a (Smrt tužitelja — Ponovno otvaranje usmenog dijela postupka — Odustanak pravnog sljednika od nastavljanja postupka — Obustava postupka)	38
2014/C 448/49	Predmet F-90/14: Tužba podnesena 4. rujna 2014. – ZZ protiv Europske komisije	39
2014/C 448/50	Predmet F-92/14: Tužba podnesena 10. rujna 2014. – ZZ protiv Europskog parlamenta	40
2014/C 448/51	Predmet F-99/14: Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća	40
2014/C 448/52	Predmet F-100/14: Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ i dr. protiv Vijeća	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 448/01)***Posljednja objava**

SL C 439, 8.12.2014.

Prethodne objave

SL C 431, 1.12.2014.

SL C 421, 24.11.2014.

SL C 409, 17.11.2014.

SL C 395, 10.11.2014.

SL C 388, 3.11.2014.

SL C 380, 27.10.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. kolovoza 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Grüne Liga Sachsen e.V. i dr. protiv Freistaat Sachsen**

(Predmet C-399/14)

(2014/C 448/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grüne Liga Sachsen e.V. i dr.

Tuženik: Freistaat Sachsen

Treća osoba pozvana u postupak: Landeshauptstadt Dresden

Sudionik u postupku: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 2. Vijeća 92/43/EEZ ⁽¹⁾ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (Direktiva o staništima) tumačiti tako da projekt gradnje mosta koji je odobren prije uvrštavanja područja u popis područja od značaja za Zajednicu, a ne služi izravno upravljanju područjem, mora biti podvrgnut ocjeni prihvatljivosti utjecaja prije njegovog izvođenja ako je područje nakon izdavanja odobrenja ali prije početka izvođenja uvršteno u popis, a prije izdavanja odobrenja provedena je samo procjena rizika/prethodno ispitivanje?
2. Ako na prvo pitanje treba odgovoriti potvrdno:

Mora li nacionalno tijelo prilikom naknadne revizije poštovati zahtjeve iz članka 6. stavaka 3. i 4. Direktive o staništima ako je na njima htjelo preventivno temeljiti procjenu rizika/prethodno ispitivanje koje je prethodilo izdavanju odobrenja?

3. Ako na prvo pitanje treba odgovoriti potvrdno, a na drugo negativno:

Koji zahtjevi moraju biti postavljeni u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive o staništima za naknadnu reviziju odobrenja izdanog za projekt i na koji se trenutak treba odnositi to ispitivanje?

4. Treba li u okviru dopunskog postupka koji služi ispravljanju pogreške utvrđene prilikom naknadne revizije u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive o staništima ili ocjeni prihvatljivosti utjecaja u skladu s člankom 6. stavkom 3. Direktive o staništima, odgovarajućim izmjenama uvjeta za ispitivanje uzeti u obzir da je građevina mogla biti izgrađena i korištena jer je rješenje o odobrenju plana bilo izvršno odmah te je zahtjev za privremenu pravnu zaštitu pravomoćno odbijen? Vrijedi li to u svakom slučaju za naknadno ispitivanje drugih pogodnih mogućnosti koje je potrebno u okviru odluke u skladu s člankom 6. stavkom 4. Direktive o staništima?

⁽¹⁾ (SL L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka)
– Dagmar Wedel, Rudi Wedel protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-412/14)

(2014/C 448/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Dagmar Wedel, Rudi Wedel

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mora li se izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾ izravno odnositi na rezervirani let?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: koliko je prethodnih letova zrakoplova koji će se koristiti za planirani let relevantno za postojanje izvanredne okolnosti? Postoji li vremensko ograničenje u vezi s uzimanjem u obzir izvanrednih okolnosti na prethodnim letovima? I ako da, kako se ono treba izračunati?
3. U slučaju da su za kasniji let relevantne i izvanredne okolnosti koje nastupaju kod prethodnih letova: moraju li se razumne mjere koje treba poduzeti stvarni zračni prijevoznik sukladno članku 5. stavku 3. Uredbe odnositi samo na sprečavanje izvanredne okolnosti ili i na izbjegavanje dugog kašnjenja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL, L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Domenica Rose

(Predmet C-433/14)

(2014/C 448/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Domenico Rosa

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?
2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Raffaelea Mignone

(Predmet C-434/14)

(2014/C 448/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Raffaele Mignone

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?

2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Maura Barlette

(Predmet C-435/14)

(2014/C 448/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Mauro Barletta

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?
 2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
 3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?
-

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Davidea Cazzorle

(Predmet C-436/14)

(2014/C 448/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Davide Cazzorla

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?
2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Nicole Seminaria

(Predmet C-437/14)

(2014/C 448/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Nicola Seminario

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?

2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. rujna 2014. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) –
SC Star Storage SA protiv Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCDI)**

(Predmet C-439/14)

(2014/C 448/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Star Storage SA

Tuženik: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (INCDI)

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 1. stavka 1. točke 3. i stavka 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007.⁽²⁾, tumačiti na način da su njima protivni propisi koji pristup žalbenim postupcima protiv odluka javnih naručitelja uvjetuju obvezom da se prethodno dostavi „jamstvo dobrog postupanja”, poput onog koje je uređeno člankom 271.a i člankom 271.b [Ordonanța de urgență a Guvernului (uredba sa zakonskom snagom)] br. 34/2006?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, str. 33.).

⁽²⁾ Direktiva 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi (SL L 335, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2014. uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof
(Njemačka) – Davitas GmbH protiv Stadt Aschaffenburg**

(Predmet C-448/14)

(2014/C 448/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Davitas GmbH

Tuženik: Stadt Aschaffenburg

Sudionik u postupku: Landesanstalt für Ernährung und Lebensmittelsicherheit Bayern

Prethodno pitanje

Je li proizvod „De Tox Forte” koji prodaje tužitelj hrana ili sastojak hrane s novom molekularnom strukturom u smislu članka 1. stavka 2. točke (c) Uredbe (EZ) br. 258/97 ⁽¹⁾?

Osobito, je li za potvrđan odgovor na ovo pitanje dovoljno da taj proizvod sa sastavnom tvari klinoptilotom u svojoj određenoj primarnoj molekularnoj strukturi prije 15. svibnja 1997. još nije bio korišten kao hrana ili je dodatno potrebno da taj proizvod bude proizveden u proizvodnom procesu po postupku koji dovodi do nove ili namjerno modificirane molekularne strukture, dakle da se radi o tvari koja kao takva prije toga nije postojala u prirodi?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o novoj hrani i sastojcima nove hrane (SL L 43, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 32., str. 60.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2014. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Agenzia
Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute protiv Doc Generici srl**

(Predmet C-452/14)

(2014/C 448/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Tuženik: Doc Generici srl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) verzije Uredbe Vijeća (EZ) br. 297/95 od 10. veljače 1995. ⁽¹⁾ koja je na snazi, tumačiti na način da je, za izmjene odobrenja za stavljanje u promet vrste I, a kada je riječ o glavnom postupku osobito vrste I A, kada je riječ o istim izmjenama koje se odnose na više odobrenja za stavljanje u promet istog nositelja, potrebno plaćati samo jednu naknadu u iznosu koji je određen tom odredbom ili onoliko naknada koliko je i odobrenja na koja se izmjene odnose?

2. Je li upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu u okolnostima ovog postupka mogućnost ili obveza, kako to tvrdi ovo vijeće?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 297/95 od 10. veljače 1995. o naknadama koje se plaćaju Europskoj agenciji za ocjenu lijekova (SL L 35, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 57., str. 71.).

Tužba podnesena 30. rujna 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-454/14)

(2014/C 448/12)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano i D. Loma-Osorio Lerena, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da Kraljevina Španjolska, time što u pogledu svakog od odlagališta navedenih u točki 26. predmetne tužbe [odlagališta neopasnog otpada Ortuella u Baskiji, te Zurita i Juan Grande na Kanarima] nije poduzela potrebne mjere kako bi od operatera zatražila izradu planova za gospodarenje otpadom i osiguravanje cjelovite provedbe tih planova prema uvjetima iz Direktive, uz iznimku uvjeta iz točke I. Priloga I., u roku od osam godina od datuma utvrđenog u članku 18. stavku 1. Direktive Vijeća 1999/31/EZ (¹) od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada, nije poštovala obveze koje ima na temelju članka 14. točke (c) spomenute direktive u odnosu na svako od navedenih odlagališta;
- utvrditi da Kraljevina Španjolska, time što u pogledu svakog od odlagališta navedenih u točki 37. predmetne tužbe [9 odlagališta neopasnog otpada (Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano – Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia) y Legazpia (Guipuzkoa)] i 19 odlagališta inertnog otpada [Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumber (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Cádiz) Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Las Zorreras (Aldeira, Granada), Carretera de los Villares (Andújar, Jaén) La Chacona (Cabra, Córdoba) i el Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz))] nije poduzela potrebne mjere da se u skladu s odredbama članka 7. točke (g) i članka 13. Direktive 1999/31 što je moguće prije zatvore odlagališta koja nisu ishodila odobrenje za nastavak rada u skladu s člankom 8. te direktive, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 14. točke (b) spomenute direktive u odnosu na svako od navedenih odlagališta;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Istrage koje je Komisija provela u postupku za utvrđivanje povrede 2001/2071 i analiza odgovora nadležnih španjolskih tijela mogu dokazati da nisu poštovane obveze iz Direktive 1999/31 navedene u pismu opomene, koje Španjolska ima na temelju članka 14. točaka (a) i (c) Direktive 1999/31, te na temelju članka 14. točke (b) navedene direktive.

Predmetna tužba odnosi se i na odlagalište Barranco de Sedases koje je bilo predmet postupka za utvrđivanje povrede 2012/4068, nadovezanog na prethodni postupak, s obzirom na to da Kraljevina Španjolska u pogledu tog odlagališta nije poštovala obveze koje ima na temelju članka 14. točke (b) Direktive 1999/31.

Analiza spomenutih odgovora omogućila je Komisiji da iz postupka isključi 45 odlagališta koja se ili ne mogu smatrati postojećima na dan 16. lipnja 2001. ili su ishodila odobrenja i njima se gospodari sukladno odredbama Direktive 1999/31. Imajući, međutim, u vidu da se nepoštovanje obveza nastavilo – nadležna španjolska tijela nisu u pojedinim slučajevima poduzela potrebne mjere kako bi od operatera zatražila izradu planova za gospodarenje otpadom i osiguravanje cjelovite provedbe tih planova prema uvjetima iz Direktive, dok u pojedinim slučajevima nisu poduzela mjere potrebne da se što je moguće prije zatvore odlagališta koja nisu ishodila odobrenje za nastavak rada, čime Kraljevina Španjolska nije poštovala obveze koje ima na temelju članka 14. točaka (c) i (b) Direktive 1999/31 – Komisija je odlučila Sudu podnijeti predmetnu tužbu.

⁽¹⁾ SL L 182, str. 1.

Žalba koju je 29. rujna 2014. podnio H protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 10. srpnja 2014. u predmetu T-271/10, H protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Policijske misije Europske unije u Bosni i Hercegovini („EUPM”)

(Predmet C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: H (zastupnik: M. Velardo, *avvocato*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda traži da:

- ukine rješenje Općeg suda od 10. srpnja 2014. u slučaju T-271/10 H protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije i „EUPM-a”, u mjeri u kojoj odbacuje žaliteljevu tužbu za poništenje odluke od 7. travnja 2010., koju je potpisao voditelj osoblja EUPM-a, temeljem koje je žalitelj preraspoređen na mjesto „*Criminal Justice Adviser-Prosecutor*” u područnom uredu Banja Luka (Bosna i Hercegovina) i, ako je to potrebno, odluke od 30. travnja 2010., koju je potpisao voditelj misije sukladno članku 6. Odluke Vijeća 2009/906/ZVSP od 8. prosinca 2009. o Policijskoj misiji Europske unije u Bosni i Hercegovini⁽¹⁾, i kao drugo, zahtjev za naknadu štete;

- vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje;
- naloži tuženiku iz prvostupanjskog postupka snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge:

- Povreda prava na obranu
- Povreda članka 114. Poslovnika
- Pogrešna primjena prava
- Povreda prava Unije

(¹) SL L 322, str. 22.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Promoimpresa srl protiv Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

(Predmet C-458/14)

(2014/C 448/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Promoimpresa srl

Tuženici: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Prethodno pitanje

Jesu li načelima slobode poslovnog nastana, nediskriminacije i zaštite tržišnog natjecanja iz članaka 49., 56., i 106. UFEU-a te principu razumnosti koje ta načela uključuju, protivni nacionalni propisi koji uslijed naknadnih zakonodavnih intervencija, određuju ponovno produljenje vremena trajanja koncesija na gospodarski značajnim pomorskim dobrima te javnim dobrima jezera i rijeka, čije je trajanje zakonom produljeno na najmanje jedanaest godina, tako da isti koncesionar zadržava isključivo pravo gospodarskog iskorištavanja dobra, neovisno o isteku roka valjanosti određenog u dodijeljenoj mu koncesiji, što zainteresiranim gospodarskim subjektima oduzima svaku mogućnost dodjele dobra nakon provedbe postupaka javnih natječaja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Johannes Evert Antonius Massar protiv DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Predmet C-460/14)

(2014/C 448/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Johannes Evert Antonius Massar

Tuženik: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „postupak” u članku 4. stavku 1. točki (a) Direktive Vijeća 87/344/EEZ od 22. lipnja 1987. o usklađivanju zakona i drugih propisa o osiguranju troškova pravne zaštite ⁽¹⁾ tumačiti tako da postupak pred UWV-om u kojem poslodavac zahtijeva dozvolu za otkazivanje kako bi mogao okončati ugovor o radu s radnikom (osiguranikom ugovora o osiguranju troškova pravne zaštite) ulazi u taj pojam?
2. Ako odgovor na prvo pitanje ovisi o karakteristikama posebnog postupka, po potrebi u vezi s činjenicama i okolnostima pojedinačnog slučaja: na temelju kojih karakteristika, činjenica i okolnosti nacionalni sud mora u ovom slučaju odrediti treba li spomenuti postupak smatrati postupkom u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive?

⁽¹⁾ SL L 185, str. 77. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 55).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2014. uputio Tribunale di Bari (Italija) – kazneni postupak protiv Lorenza Carluccia

(Predmet C-462/14)

(2014/C 448/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bari

Stranke glavnog postupka

Lorenzo Carlucci

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija, pri čemu je navedeni postupak javne nabave bio organiziran u utvrđenom cilju uklanjanja posljedica nezakonitog isključenja određenog broja subjekata iz ranijih postupaka javne nabave?

2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, kako ih je i Sud Europske unije tumačio u gore navedenoj presudi, tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. listopada 2014. uputio Centrale Raad van Beroep
(Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv F. Wielanda i
H. Rothwangla**

(Predmet C-465/14)

(2014/C 448/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Druge stranke u postupku: F. Wieland i H. Rothwangl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. i članak 94. stavak 1. i 2. Uredbe br. 1408/71⁽¹⁾ tumačiti tako da bivšem pomorcu koji je pripadao posadi broda s matičnom lukom u državi članici, koji nije imao prebivalište na kopnu ni državljanstvo države članice, nakon pristupanja Uniji (odnosno pravnoj prednici Unije) države čije državljanstvo taj pomorac ima ili nakon stupanja na snagu Uredbe br. 1408/71 za tu državu starosna mirovina ne smije biti (djelomično) uskraćena samo zbog toga što navedeni bivši pomorac u vrijeme (zatraženog) osiguranja nije imao državljanstvo (prvonađene) države članice?
2. Treba li članke 18. i 45. UFEU-a tumačiti tako da se protive uređenju države članice prema kojem je pomorac koji je pripadao posadi broda s matičnom lukom u toj državi članici, nije imao prebivalište na kopnu ni državljanstvo države članice, bio isključen iz sustava starosnog mirovinskog osiguranja, dok se prema tom uređenju osiguranim smatra onaj pomorac koji je državljanin države članice u kojoj brod ima svoju matičnu luku te se što se tiče ostaloga nalazi u istoj situaciji, ako je država čiji je državljanin prvonađeni pomorac, u međuvremenu – u trenutku utvrđivanja mirovine – pristupila Uniji (njezinoj pravnoj prednici) ili je za tu državu u međuvremenu stupila na snagu Uredba br. 1408/71?

3. Treba li na isti način odgovoriti na prvo i drugo pitanje u slučaju (bivšeg) pomorca koji je za vrijeme obavljanja svoje djelatnosti imao državljanstvo države koja je kasnije pristupila Uniji (njezinoj pravnoj prednici), ali u trenutku toga pristupa ili stupanja na snagu Uredbe br. 1408/71 za spomenutu državu i u trenutku postavljanja zahtjeva za starosnu mirovinu nije bio državljanin države članice, na kojeg se zadnje navedena uredba u skladu s člankom 1. Uredbe br. 859/2003 ⁽²⁾ ipak primjenjuje?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5. str. 7.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširenju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na temelju njihovog državljanstva (SL L 124, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 25.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. listopada 2014. uputio Tribunale di Bergamo (Italija) –
kazneni postupak protiv Chiare Baldo**

(Predmet C-467/14)

(2014/C 448/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bergamo

Stranke glavnog postupka

Chiara Baldo

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, s obzirom na načela koja je Sud Europske unije utvrdio u presudi od 16. veljače 2012. [u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10], tumačiti na način da je njima protivno da se organizira postupak javne nabave koji se odnosi na koncesije čiji je rok trajanja kraći od roka trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
2. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, s obzirom na načela koja je Sud Europske unije utvrdio u presudi od 16. veljače 2012., tumačiti na način da je njima protivno da zahtjev za vremenskim usklađivanjem isteka rokova trajanja koncesija predstavlja primjereno opravdanje za to da je rok trajanja koncesija koje su predmet postupka javne nabave kraći u odnosu na rok trajanja ranije dodijeljenih koncesija?
3. Treba li članak 49. i prateće članke te članak 56. i prateće članke UFEU-a, s obzirom na načela koja je Sud Europske unije utvrdio u presudi od 16. veljače 2012., tumačiti na način da je njima protivno da se predvidi obveza besplatnog prepuštanja uporabe materijalne i nematerijalne imovine koja je u nečijem vlasništvu i koja čini mrežu upravljanja okladama i prikupljanja oklada u slučaju prestanka djelatnosti zbog isteka roka trajanja koncesije ili kao posljedica odluka o oduzimanju ili opozivu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2014. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén protiv Riksåklagaren**

(Predmet C-472/14)

(2014/C 448/19)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Canadian Oil Company Sweden AB, Anders Rantén

Tuženik: Riksåklagaren

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s REACH-om ⁽¹⁾ da osoba koja, u obavljanju djelatnosti, u Švedsku uveze kemijski proizvod u vezi s kojim postoji obveza prijave na temelju REACH-a, mora taj proizvod prijaviti Kemikalieinspektionen u skladu sa švedskim propisima radi registracije u švedskom registru proizvoda?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, je li švedska obveza prijave u suprotnosti s člankom 34. UFEU-a s obzirom na izuzeća iz članka 36. UFEU-a?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.).

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Vtesse Networks protiv Komisije

(Predmet T-362/10) ⁽¹⁾

(Državne potpore — Potpora za uvođenje širokopoljnih mreža najnovije generacije u regiji Cornwall i na otočju Scilly — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju — Aktivna procesna legitimacija — Postupovna prava zainteresiranih strana — Djelomična nedopuštenost — Nepostojanje sumnji koje opravdavaju pokretanje formalnog istražnog postupka)

(2014/C 448/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: H. Mercer, QC)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky i L. Armati, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnici: M. Szpunar i B. Majczyna, a zatim B. Majczyna, agenti); Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Behzadi-Spencer i L. Seeboruth, a zatim L. Seeboruth, J. Beeko i L. Christie, agenti, uz asistenciju K. Bacon, a zatim S. Lee, *barristers*); i British Telecommunications plc (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Nissen i J. Gutiérrez Gisbert, a zatim M. Nissen i G. van de Walle de Ghelcke te naposljetku G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, odvjetnici, i J. Holmes, *barrister*)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 3204 od 12. svibnja 2010. kojom je mjera potpore „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband”, a koja predviđa potporu Europskog fonda za regionalni razvoj za uvođenje širokopoljnih mreža najnovije generacije u regiji Cornwall i na otočju Scilly, proglašena spojivom s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a (državna potpora N 461/2009 – Ujedinjena Kraljevina).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Vtesse Networks Ltd nalaže se, osim vlastitih troškova, snošenje troškova Europske komisije kao i društva British Telecommunications plc.
3. Republika Poljska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 288, 23.10.2010.

Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Computer Resources International (Luxembourg) protiv Komisije

(Predmet T-422/11) ⁽¹⁾

(Ugovori o javnim uslugama — Postupak poziva za podnošenje ponuda — Pružanje informatičkih usluga za razvoj i održavanje, savjetovanje i asistenciju za različite vrste primjene informatičke tehnologije — Odbijanje ponude ponuditelja — Izuzetno niska ponuda — Članak 139., stavak 1. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2342/2002 — Obveza obrazlaganja — Izbor pravnog temelja — Zloupotreba ovlasti)

(2014/C 448/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Computer Resources International (Luxembourg) SA (Dommeldange, Luksemburg) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i D. Calciu, zatim S. Delaude, agenti, uz asistenciju E. Petritsi, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke od 22. srpnja 2011. Ureda za publikacije Europske unije kojom ne prihvaća ponude podnesene od konzorcija kojeg tvore tužitelj i drugo društvo za grupe br. 1. i 3. u okviru postupka javne nabave AO 10340, u vezi s pružanjem informatičkih usluga za razvoj i održavanje, savjetovanje i asistenciju za različite vrste primjene informatičke tehnologije (SL 2011/S 66-106099) i dodjelom okvirnih ugovora drugim ponuditeljima.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Computer Resources International (Luxembourg) SA se nalaže snošenje troškova, uključujući i one privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 290, 1.10.2011.

Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – Grčka protiv Komisije

(Predmet T-632/11) ⁽¹⁾

(„EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Uredba (EZ) br. 1782/2003 — Sustav prava na pojedinačno plaćanje — Lojalna suradnja — Pravičnost — Proporcionalnost — Državna pričuva — Kriteriji dodjele — Paušalni financijski ispravak — Rizik za fondove — Uredba (EZ) br. 1493/1999 — Vinski sektor — Režimi destilacije i plaćanja za korištenje određenih moštova — Potpore za restrukturiranje i prenamjenu vinograda”)

(2014/C 448/22)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: I. Chalkias i S. Papaioannou, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i A. Marcoulli, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2011/689/EU od 14. listopada 2011., o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 270, str. 33), u dijelu u kojem se potonja odnosi na Helensku Republiku.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije 2011/689/EU od 14. listopada 2011. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem Helenskoj Republici nameće financijski ispravak koji se odnosi na davanje prava iz državne pričuve novim poljoprivrednicima.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska komisija i Helenska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 39, 11.2.2012.

Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – FIS'D protiv Komisije

(Predmet T-283/12) ⁽¹⁾

(„Program djelovanja Erasmus Mundus — Okvirni sporazum o partnerstvu — Posebni sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava — Odluka EACEA-e o raskidu okvirnog sporazuma i izmjeni posebnog sporazuma — Upravna žalba pred Komisijom — Komisijina odluka o odbijanju administrativne žalbe kao neosnovane — Povreda sporazuma i administrativnog i financijskog priručnika”)

(2014/C 448/23)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: FIS'D – Formazione integrata superiore del design (Catanzaro, Italija) (zastupnici: S. Bariatti i A. Sodano, a zatim F. Sutti i A. Boso Caretta, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Van Hoof, potom C. Cattabriga i D. Roussanov i konačno C. Cattabriga, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) (zastupnici: H. Monet, agent, uz asistenciju M. Merola i C. Santacrocea, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije od 12. travnja 2012. [ref. Ares (2012) 446225], kojom se odbija administrativna žalba podnesena protiv odluke Izvršne agencije za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) od 13. siječnja 2012., kojom je potonja prijevremeno raskinula Okvirni sporazum o partnerstvu 2011/0181 zaključen s Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria (Mediterransko sveučilište Reggio Calabria, Italija) te izmijenila posebni sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava koji je zaključila sa spomenutim sveučilištem.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se FIS'D – *Formazione integrata superiore del design* snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije.
3. Nalaže se Izvršnoj agenciji za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA) snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 243, 11.8.2012.

Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2014. – Mayaleh protiv Vijeća

(Spojeni predmeti T-307/12 i T-408/13) ⁽¹⁾

(Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje sredstava — Funkcija guvernera Sirijske središnje banke — Tužba za poništenje — Obavijest o aktu koji sadrži mjere ograničavanja — Rok za podnošenje tužbe — Dopuštenost — Pravo na obranu — Pravično suđenje — Obveza obrazlaganja — Teret dokazivanja — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Proporcionalnost — Pravo vlasništva — Pravo na zaštitu privatnog i obiteljskog života — Primjena mjera ograničavanja u području ulaska državljanina države članice — Sloboda kretanja državljanima Unije)

(2014/C 448/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Adib Mayaleh (Damask, Sirija) (zastupnici: G. Karouni i C. Dumont, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje, kao prvo, Provedbene odluke Vijeća 2012/256/ZVSP od 14. svibnja 2012. o provedbi Odluke 2011/782/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 126, str. 9.), kao drugo, Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 410/2012 od 14. svibnja 2012. o provedbi članka 32. stavka 1. Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL L 126, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 9., str. 267.), kao treće, Odluke Vijeća 2012/739/ZVSP od 29. studenoga 2012. o mjerama ograničavanja protiv Sirije i stavljanju izvan snage Odluke 2011/782/ZVSP (SL L 330, str. 21) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 258.), kao četvrto, Provedbene odluke Vijeća (EU) br. 363/2013 od 22. travnja 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL L 111, str. 1., ispravak u SL L 127, str. 27.), kao peto, Odluke Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL L 147, str. 14.).

Izreka

1. Tužba u predmetu T-307/12 se odbija.
2. O tužbi u predmetu T-408/13 nije potrebno odlučivati.
3. Adibu Mayalehu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 6. studenoga 2014. – Popp i Zech protiv OHIM-a – Müller-Boré & Partner (MB)

(Predmet T-463/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice MB — Raniji figurativni žig Zajednice MB&P — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. i članak 15. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 448/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Eugen Popp (München, Njemačka); i Stefan Zech (München) (zastupnici: C. Rohnke i M. Jacob, a zatim M. Jacob i F. Thiering, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Müller-Boré & Partner Patentanwälte (München) (zastupnici: T. Koerl i E. Celenk, a zatim K. Kern i B. Maneth, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 19. srpnja 2012. (predmet R 506/2011-1), koja se odnosila na postupak povodom prigovora između Müller-Boré & Partner Patentanwälte, s jedne strane, i Eugena Poppa i Stefana M. Zecha, s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Eugenu Poppu i Stefanu M. Zechu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 379, 8.12.2012.

Presuda Općeg suda od 5. studenog 2014. – Komisija protiv Thomé

(Predmet T-669/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Zapošljavanje — Obavijest o natječaju — Odbijanje zapošljavanja — Postojanje diplome koja ispunjava uvjete iz obavijesti o natječaju zbog priznavanja — Financijska i neimovinska šteta”)

(2014/C 448/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: Florence Thomé (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 7. listopada 2013., Thomé/Komisija (F-97/12, ZbSS, EU:F:2013:142) kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 52, 22.2.2014.

Rješenje Općeg suda od 14. listopada 2014. – Ben Ali protiv Vijeća

(Predmet T-166/13) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje financijskih sredstava — Produljenje — Posljedice poništenja ranijih mjera zamrzavanja financijskih sredstava — Obustava postupka — Izvanugovorna odgovornost — Očito pravno neosnovana tužba”)

(2014/C 448/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francuska) (zastupnik: A. de Saint Rémy, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i A. De Elera, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2013/72/ZVSP od 31. siječnja 2013. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL L 32, str. 20.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 14., str. 272.), u mjeri u kojoj se ta odluka odnosi na tužitelja i, s druge strane, zahtjev za plaćanje naknade štete.

Izreka

1. Obustavlja se postupak za poništenje Odluke Vijeća 2013/72/ZVSP od 31. siječnja 2013. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu, u odnosu na Mehdiya Ben Tijanija Ben Haj Hamdu Ben Haj Hassena Ben Alija.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. M. Ben Ali i Vijeće Europske unije snose svoje troškove.

(¹) SL C 156, 1.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Mallis i Malli protiv Komisije i ESB-a**(Predmet T-327/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Eurogrupe o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)**

(2014/C 448/28)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Konstantinos Mallis (Larnaka, Cipar); i Elli Konstantinou Malli (Larnaka) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženi: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroa i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Eurogrupe od 25. ožujka 2013., koja se posebno tiče restrukturiranja bankarskog sektora na Cipru.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nalaže se Konstantinosu Mallisu i Elli Konstantinou Malli snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou protiv Komisije i ESB -a**(Predmet T-328/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)**

(2014/C 448/29)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (Nikozija, Cipar) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženi: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Euroskupine od 25. ožujka 2013. o, osobito, restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru.

Izreka

1. Tužba se odbija kao nedopuštena.
2. Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Chatzithoma protiv Komisije i ESB-a

(Predmet T-329/13) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)

(2014/C 448/30)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Petros Chatzithoma (Makedonitissa, Cipar); i Elenitsa Chatzithoma (Makedonitissa) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženi: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Euroskupine od 25. ožujka 2013. o, osobito, restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru.

Izreka

1. Tužba se odbija kao nedopuštena.
2. Petrosu Chatzithomi i Elenitsi Chatzithoma nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Chatziioannou protiv Komisije i ESB-a**(Predmet T-330/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Eurogrupe o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)**

(2014/C 448/31)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužiteljica: Lella Chatziioannou (Nikozija, Cipar) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroa i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Eurogrupe od 25. ožujka 2013., koja se posebno tiče restrukturiranja bankarskog sektora na Cipru.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nalaže se Lelli Chatziioannou snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Nikolaou protiv Komisije i ESB-a**(Predmet T-331/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Program potpore za stabilnost Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)**

(2014/C 448/32)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Marinos Nikolaou (Strovolos, Cipar) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Euroskupine od 25. ožujka 2013. o, među ostalim, restrukturiranju bankarskog sektora na Cipru.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Marinos Nikolaou snosi, osim svojih troškova, i troškove Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).*

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

**Rješenje Općeg suda od 16. listopada 2014. – Christodoulou i Stavrinou protiv Komisije i ESB-a
(Predmet T-332/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Program potpore stabilnosti Cipra — Izjava Euroskupine o restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru — Pogrešna naznaka tuženika u tužbi — Nedopuštenost”)

(2014/C 448/33)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cipar) i Maria Stavrinou (Larnaka, Cipar) (zastupnici: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, odvjetnici)

Tuženi: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis, agenti); i Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan i F. Athanasiou, agenti, uz asistenciju W. Bussiana, W. Devroea i D. Artsa, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje izjave Euroskupine od 25. ožujka 2013. o, osobito, restrukturiranju bankovnog sektora na Cipru.

Izreka

1. *Tužba se odbija kao nedopuštena.*
2. *Chrysanthi Christodoulou i Mariji Stavrinou nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).*

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – Pelikan protiv OHIM-a – Hachette Filipacchi Presse (be.bag)**(Predmet T-517/14)**

(2014/C 448/34)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Njemačka) (zastupnik: A. Nordemann, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Francuska)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Sporni žig u pitanju:* verbalni žig „be.bag” – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1192/2013-1*Postupak pred OHIM-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. travnja 2014. u predmetu R 1192/2013-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke b i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 15. rujna 2014. – Mađarska protiv Komisije**(Predmet T-662/14)**

(2014/C 448/35)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke***Tužitelj:* Mađarska (zastupnici: M.Z. Fehér i G. Koós, agenti)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 45. stavak 8. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 639/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća i o izmjeni Priloga X. toj uredbi, u dijelu koji sadrži sljedeću formulaciju: „odabirući s popisa utvrđenoga u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1307/2013 vrste koje su najprikladnije iz ekološke perspektive, isključujući tako vrste koje očito nisu autohtone”.

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj navodi da članak 45. stavak 8. pobijane uredbe prelazi okvir predviđen Uredbom (UE) br. 1307/2013⁽¹⁾ koja je ovlašćujućeg karaktera, i u stvarnosti se ovlasti država članica lišavaju sadržaja uvođenjem restriktivnog uvjeta koji pretpostavlja ponovno tumačenje ovlasti koje su navedenim državama dodijeljene osnovnim zakonodavnim aktom.

Isto tako, tužitelj smatra da izneseno obrazloženje pobijane uredbe nije u traženoj mjeri dostatno i detaljno. Prema njegovu mišljenju, izmjena ovlašćujuće odredbe takvog dosega u praksi ne omogućava jasan zaključak o tome na koju se ovlašćujuću odredbu oslonila Komisija i u kojoj mjeri, zbog čega je gotovo nemoguće provesti ispitivanje prijeko potrebno sa stajališta pravne sigurnosti.

Tužitelj također tvrdi da se propisom koji je usvojila Komisija uspostavlja diskriminacija u odnosu na vrste drveća nazvane kulturama kratkih ophodnji ili, konkretnije, u odnosu na poljoprivrednike koji ih žele posaditi. Plantaže ili saditelji dviju vrsta nalaze se u istovjetnoj situaciji, zbog čega nije opravdano prema njima različito postupati s obzirom na vrste drveća koje žele odabrati za podizanje svojih plantaža.

K tome, tužitelj tvrdi da se tijekom cjelokupnih pregovora o ovlašćujućoj uredbi Komisija protivila čak i mogućnosti da države članice površine zasađene kulturama kratkih ophodnji kvalificiraju kao ekološki značajne površine. Prema tužitelju, sve upućuje na to da je Komisija pobijanim propisom željela izbjeći takvu mogućnost u praksi, čime je zlorabila ovlasti.

Naposljetku, tužitelj osobito smatra da se pobijanom uredbom povređuje opće načelo pravne sigurnosti jer, s jedne strane, članak 45. stavak 8. navedene uredbe u mnogim aspektima nije jasan i i, s druge strane, uredba ne osigurava dostatno razdoblje prilagodbe prije svojeg stupanja na snagu u svrhu priprema za tako važnu promjenu. Tužitelj tvrdi da je povrijeđeno i načelo zaštite legitimnih očekivanja jer Komisija pri formuliranju odredaba o stupanju na snagu nije uzela u obzir potrebu poljoprivrednog sektora za nužno duljim razdobljem pripreme. Tužitelj ocjenjuje da pobijani akt također predstavlja kršenje prava na vlasništvo utvrđenog u članku 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL L 347, str. 608.).

Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Slovačka Republika protiv Komisije

(Predmet T-678/14)

(2014/C 448/36)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku Komisije sadržanu u dopisu od 15. srpnja 2014. kojom Komisija od Slovačke Republike zahtijeva da joj na raspolaganje stavi financijska sredstva koja odgovaraju gubitku tradicionalnih vlastitih sredstava, i

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na nenadležnosti Komisije

Stajalište je Slovačke Republike da Komisija nije nadležna za donošenje pobijane odluke. Tvrdi da ni jedna odredba prava Unije Komisiji ne daje ovlast da postupa na način kako je postupila kada je donijela pobijanu odluku, odnosno ovlast da, nakon određivanja iznosa gubitka tradicionalnih vlastitih sredstava u obliku nenaplaćene uvozne carine, državu članicu, koja nije bila odgovorna za utvrđivanje i naplatu navedenih carina, obveže da joj na raspolaganje stavi financijska sredstva u iznosu koji je ona odredila i za koji smatra da odgovara navedenom gubitku.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi zahtjeva pravne sigurnosti

Slovačka Republika tvrdi da je Komisija, i u slučaju da je bila nadležna za donošenje pobijane odluke (*quod non*), u predmetom slučaju povrijedila načelo pravne sigurnosti. Slovačka Republika smatra da se obveza koja joj je nametnuta pobijanom odlukom ne može razumno predvidjeti prije donošenja te odluke.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na Komisijinom nepravilnom izvršavanju nadležnosti

Slovačka Republika smatra da, i u slučaju da je Komisija nadležna za donošenje pobijane odluke te da je donošenjem pobijane odluke postupila u skladu s načelom pravne sigurnosti (*quod non*), ona u predmetnom slučaju nije pravilno izvršila svoju nadležnost. Kao prvo, Komisija je počinila očitu pogrešku u ocjeni s obzirom na to da od Slovačke Republike zahtijeva financijska sredstva iako uopće nije došlo do gubitka tradicionalnih vlastitih sredstava ili taj gubitak nije izravna posljedica događaja koje Komisija pripisuje Slovačkoj Republici. Kao drugo, Komisija je povrijedila pravo obrane Slovačke Republike i načelo dobrog upravljanja.

4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na nedostatnom obrazloženju pobijane odluke

U okviru tog tužbenog razloga Slovačka Republika tvrdi da obrazloženje pobijane odluke ima više nedostataka zbog kojih se mora smatrati nedostatnim, što predstavlja bitnu povredu postupka te je istovremeno u suprotnosti sa zahtjevima pravne sigurnosti. Slovačka Republika smatra da Komisija u pobijanoj odluci nije navela pravni temelj te odluke. Osim toga, ona nije pojasnila podrijetlo niti temelj nekih svojih zaključaka. Naposljetku, Slovačka Republika smatra da je obrazloženje pobijane odluke u određenim pogledima zbujujuće.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – European Dynamics Luxembourg i Evropački Dynamiki protiv Komisije

(Predmet T-698/14)

(2014/C 448/37)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) Evropački Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Europske komisije DIGIT/R/3/MB/pt 2431467 (2014) od 11. srpnja 2014., kojom je Komisija u okviru predmetnog postupka javne nabave ponudu tužitelja za lot 1 rangirala na četvrto mjesto;
- poništi odluku Europske komisije DIGIT/R/3/MB/pt 2703722 (2014) od 31. srpnja 2014., kojom je Komisija u okviru predmetnog postupka javne nabave isključila ponudu tužitelja za lot 2;
- poništi odluku Europske komisije DIGIT/R/3/MB/pt 2711165 (2014) od 31. srpnja 2014., kojom je Komisija u okviru predmetnog postupka javne nabave ponudu tužitelja za lot 3 rangirala na treće mjesto;
- Komisiji naloži da tužiteljima naknadi štetu koju su pretrpjeli zbog gubitka mogućnosti da ih se rangira na prvo mjesto u okviru tri lota okvirnog sporazuma i koja se procjenjuje na osamsto tisuća eura (800 000 eura) za lot 1, četiristo tisuća eura (400 000 eura) za lot 2 i dvjesto tisuća eura (200 000 eura) za lot 3, zajedno s kamatama koje na navedene iznose teku od dana objave presude; i
- Komisiji naloži snošenje svih troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji tvrde da se pobijane odluke kojima je Komisija odbila njihovu ponudu u okviru otvorenog postupka javne nabave DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III za tri različita projekta (lotovi) trebaju poništiti na temelju članka 263. UFEU-a, zbog povrede prava Unije, a osobito iz sljedeća tri razloga:

1. kao prvo, zato što je Komisija povrijedila obvezu obrazlaganja jer je dala nedostatno obrazloženje glede tehničke ponude tužitelja;
2. kao drugo, zato što je Komisija povrijedila Financijsku uredbu i Provedbena pravila uz Financijsku uredbu, i dokumentaciju o nabavi glede pitanja izuzetno niskih ponuda;
3. kao treće, zato što je Komisija povrijedila načelo slobode tržišnog natjecanja, s obzirom na to da je nametnula obvezujuće uvjete za podnošenje ponuda i natjecateljima nije dopustila da slobodno sastave ponude kako bi odabrala ekonomski najpovoljniju ponudu.

Tužba podnesena 27. rujna 2014. – Topps Europe protiv Komisije

(Predmet T-699/14)

(2014/C 448/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Vidal i A. Penny, *solicitors* i B. Kennelly, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 15. srpnja 2014. u predmetu AT.39899 – Licenciranje prava intelektualnog vlasništva za nogometne kolekcionarske predmete, kojom je odbijen tužiteljjev prigovor da je nekoliko nacionalnih nogometnih tijela i udruga igrača uključujući Panini S.p.A., Uniju europskih nogometnih saveza, Međunarodnu federaciju nogometnih saveza, Fédération Française de Football, Associazione Italiana Calciatori, Real Federación Española de Fútbol, i Deutscher Fußball-Bund povrijedilo članke 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije; i
- naloži tuženiku plaćanje tužiteljjevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi da je tuženik teško povrijedio tužiteljeva postupovna prava i na taj način pogrešno primijenio pravo.
2. Drugim tužbenim razlogom navodi da se tuženikova odluka temelji na netočnim činjenicama i sadrži očitu pogrešku u ocjeni, te je time tuženik pogrešno primijenio pravo i/ili procijenio činjenice.

Tužba podnesena 2. listopada 2014. – Diktyo Amyntikon Biomichanion Net protiv Komisije**(Predmet T-703/14)**

(2014/C 448/39)

*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelj: Diktyo Amyntikon Biomichanion Net (Kaisariani, Grčka) (zastupnik: K. Damis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- odredi vještačenje kako bi se ispitala navodna utvrđenja izvješća o reviziji revizorskog društva KPMG AG, na koje se Komisija pozvala kada je pogrešno i nezakonito utvrdila da postoji „nedostatak alternativnih dokaza koji će potvrditi zahtijevane troškove osoblja”. Taj čimbenik je osobito značajan za rješavanje spora s obzirom na to da troškovi osoblja utječu i na sve neizravne troškove. Usto, tužitelj ističe da je Europska komisija prihvatila izvješće o reviziji KPMG AG-a, u vezi s kojim je DABNET AB podnio pisane prigovore i zahtjev za ponovno ispitivanje te uvjerljive dokaze, a da to nije dovoljno obrazložila ili dala odgovor glede dokaza; i
- s jedne strane, prizna da obavijest o terećenju br. 3241409008, koja je tužitelju na temelju zaključaka revizije 12-BA176-003 poslana 31. srpnja 2014. i kojom se zahtijeva povrat iznosa od 64 574,73 za ugovor koji se odnosi na projekt FP7-SME-2007-222303 „FIREROB”, predstavlja povredu ugovornih obveza Komisije te da je neutemeljena i, s druge strane, da su troškovi koje je tužitelj zahtijevao u kontekstu spornog ugovora prihvatljivi te da, slijedom toga, Komisiji naloži izdavanje knjižnog odobrenja za iznos od 64 574,73 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na arbitražnoj klauzuli. Tužitelj tvrdi, kao prvo, da podneseni dokazi u potpunosti dokazuju da su tužiteljevi radnici sudjelovali u projektu „FIREROB”; kao drugo, da se u ni jednoj točki izvješća o reviziji ne spominje da tužiteljevo osoblje nije dovršilo projekt koji je trebalo provesti u okviru ugovora „FIREROB”, ili da je tužitelj dostavio netočne podatke i, kao treće, da se tužitelj obvezao ponuditi osoblje od 12,2 osoba na mjesec i da je ponudio ukupno 21,92 osoba na mjesec, a da pritom nije zahtijevao izmjene već odobrenog proračuna.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na zloporabi prava. Tužitelj tvrdi da je zahtjev Komisije za povrat iznosa od 64 574,73 eura, odnosno iznosa koji je približno pet puta veći od tužiteljeve izravne subvencije (13 474,00 eura), za projekt koji je tužitelj učinkovito proveo, neproporcionalan i u suprotnosti s načelom dobre vjere prilikom izvršavanja ugovora.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja. Tužitelj tvrdi da mu nije priznato legitimno pravo da svoje legitimne prigovore izravno podnese revizoru kojeg je imenovala Europska komisija i da obrazloži neutemeljene tvrdnje autora nacрта izvješća o reviziji.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na načelu proporcionalnosti. Tužitelj tvrdi da na temelju članka II.24. stavka 1. Priloga II. ugovoru „FIREROB” Komisija ima diskrecijsko pravo ne zahtijevati plaćanje naknade štete s obzirom na to da je tužitelj dovršio projekt koji je ocijenjen vrlo pozitivno i kojim su, u skladu s izvješćem o tehničkoj provedbi Europske Komisije, postignuti visoki znanstveni rezultati.

Tužba podnesena 26. rujna 2014. – Unichem Laboratories protiv Komisije

(Predmet T-705/14)

(2014/C 448/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Unichem Laboratories Ltd (Mumbai, Indija) (zastupnik: S. Mobley, H. Sheraton i K. Shaw, *solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi odluku Komisije od 9. srpnja 2014. u vezi s postupkom pokrenutim na temelju članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (predmet Comp/AT. 39.612 – perindopril (Servier)), i u svakom slučaju poništi i/ili smanji izrečenu kaznu, u onoj mjeri u kojoj se odnosi na Unichem; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova Unichema u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dvanaest tužbenih razloga.

1. U prvom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija nije nadležna Unichemu uputiti odluku na temelju čl. 101. st. 1. UFEU-a.

2. U drugom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija ne primjenjuje ispravan pravni kriterij „objektivne potrebe” kako bi utvrdila ulazi li nagodba o patentu u domašaj čl. 101. st. 1. UFEU-a.
3. U trećem tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija krši načelo jednakog postupanja ne primjenjujući smjernice iz Uredbe o skupnom izuzeću na sporazume o prijenosu tehnologije na Unichemovu nagodbu.
4. U četvrtom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija pogrešno primjenjuje pravo kategorizirajući nagodbu kao povredu „cilja” čl. 101. stavka 1. UFEU-a.
5. U petom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija pogrešno primjenjuje vlastiti navodni pravni kriterij koji se odnosi na povredu „cilja” čl. 101. st. 1. na posebne činjenice Unichema.
6. U šestom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija pogrešno primjenjuje pravo zaključujući da je sporazum o nagodbi imao učinke protivne tržišnom natjecanju.
7. U sedmom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija krši svoju obvezu da na temelju čl. 296., iznese razloge zbog kojih smatra da se Unichem može smatrati izravno odgovornim za povredu čl. 101. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da nije mogući konkurent Servieru.
8. U osmom tužbenom razlogu tužitelj navodi da, alternativno, Komisija pogrešno primjenjuje pravo ne priznajući da sporazum o nagodbi zadovoljava kriterije izuzeća na temelju čl. 101. st. 3. UFEU-a.
9. U devetom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija krši pravo na obranu, načelo dobre uprave i svoju dužnost neprimjenjivanja prisile radi zakonitog pribavljanja povjerljivih dokumenata za uporabu protiv Unichema.
10. U desetom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija krši opće načelo prava EU o jednakom postupanju pri izračunu kazne, postupajući različito spram Unichema i Serviera bez objektivnog opravdanja.
11. U jedanaestom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija izricanjem kazne Unichemu krši opće načelo prava EU o razmjernosti, vlastite smjernice kažnjavanja i prethodno ustanovljenu praksu.
12. U dvanaestom tužbenom razlogu tužitelj navodi da Komisija krši svoju dužnost da, na temelju čl. 296. UFEU-a, iznese razloge u pogledu izračuna kazne i procjene težine Unichemove navodne povrede.

Tužba podnesena 3. listopada 2014. – Tri-Ocean Trading protiv Vijeća

(Predmet T-709/14)

(2014/C 448/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tri-Ocean Trading (George Town, Kajmanski Otoci) (zastupnici: P. Saini, QC, B. Kennelly, *Barrister*, i N. Sheikh, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća 2014/488/ZVSP od 22. srpnja 2014. o provedbi odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 793/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji u dijelu u kojem se primjenjuju na tužitelja; i

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da Vijeće nije poštovalo kriterij za uvrštavanje, to jest da je predmetna osoba bila „odgovorna za nasilnu represiju protiv civilnog stanovništva u Siriji” ili osoba „koja ima korist od sirijskog režima ili mu pruža potporu” ili osoba povezana s bilo kojom takvom osobom. Vijeće nije uspjelo dokazati da su razlozi na koje se pozvalo protiv predmetnog subjekta bili utemeljeni.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je Vijeće povrijedilo tužiteljevo pravo na obranu i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu. Tužitelju ni u kojem trenutku nisu bili predloženi „ozbiljni i vjerodostojni dokazi” ili „konkretni dokazi i podaci” kojima bi se opravdale mjere ograničavanja protiv njega, kao što nalaže sudska praksa Suda.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da Vijeće tužitelju nije dovoljno obrazložilo njegovo uvrštenje na popis.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je Vijeće teško povrijedilo tužiteljeva temeljna prava na vlasništvo i ugled. Mjere ograničavanja uvedene su bez odgovarajućih jamstava koja tužitelju omogućuju da učinkovito iznese svoju obranu pred Vijećem. Vijeće nije dokazalo da je vrlo duboko zadiranje u tužiteljeva vlasnička prava opravdano i proporcionalno. Zadiranje u tužitelja premašuje učinak na financije te je također prouzročilo štetu za njegov ugled.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni. Protivno jedinom razlogu za njegovo uvrštenje na popis, nema raspoloživih podataka ili dokaza da je tužitelj stvarno pružao „potporu sirijskom režimu” i da je od njega imao korist.

Tužba podnesena 9. listopada 2014. – Tweedale protiv EFSA

(Predmet T-716/14)

(2014/C 448/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Antony C. Tweedale (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: B. Kloostra, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je EFSA povrijedila Arhušku konvenciju, Uredbu (EZ) br. 1049/2001 i Uredbu (EZ) br. 1367/2006 u pogledu odluke Komisije od 10. kolovoza 2011.;
- poništi odluku EFSA-e od 30. srpnja 2014.;
- naloži EFSA-i plaćanje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. U prvom tužbenom razlogu navodi da je usvajanjem osporavane odluke EFSA povrijedila članak 4. stavak 4. Konvencije Ujedinjenih naroda o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša od 25. lipnja 1998. („Aarhuška konvencija”), kako je odobrena odlukom Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005., kao i da je povrijedila članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije na institucije i tijela Zajednice („Aarhuška uredba”) i članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije. Kršeći te odredbe EFSA u osporavanoj odluci nije priznala obvezu otkrivanja informacija koje se nalaze u traženim dokumentima, a tiču se emisija u okoliš..
2. U drugom tužbenom razlogu navodi da je EFSA, usvajanjem osporavane odluke povrijedila članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 i obvezu da na temelju članka 4. stavka 4. Aarhuške konvencije izvrši tumačenje, u skladu s tom konvencijom, razloga za odbijanje propisanog u članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 na temelju članka 4. stavka 4. Aarhuške konvencije.

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Tri Ocean Energy protiv Vijeća

(Predmet T-719/14)

(2014/C 448/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tri Ocean Energy (Kairo, Egipat) (zastupnici: P. Saini, QC, B. Kennelly, *barrister*, i N. Sheikh, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća 2014/678/ZVSP od 26. rujna 2014. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1013/2014 od 26. rujna 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u mjeri u kojoj se one odnose na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojime se tvrdi da Vijeće nije ispunilo kriterij za uvrštavanje na popis, odnosno da je osoba o kojoj je riječ „odgovorna za nasilnu represiju poduzetu protiv civilnog stanovništva u Siriji”, ili da je riječ o osobi „koja ima koristi od režima ili podupire režim”, ili o osobi povezanoj s takvom osobom. Vijeće nije utvrdilo osnovanost razloga iznesenih protiv osobe o kojoj je riječ.

2. Drugi tužbeni razlog, kojime se tvrdi da je Vijeće povrijedilo tužiteljevo pravo na obranu i pravo na učinkovitu sudsku zaštitu. Tužitelju nisu ni u jednom stadiju dostavljeni „ozbiljni i vjerodostojni dokazi” ili „konkretni dokazi i podaci” u potporu argumenata koji bi opravdali mjere ograničavanja poduzete protiv njega, a što zahtijeva sudska praksa Suda.
3. Treći tužbeni razlog, kojime se tvrdi da Vijeće nije dostatno obrazložilo svoju odluku o uvrštavanju tužitelja na popis.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojime se tvrdi da je Vijeće teško povrijedilo tužiteljeva temeljna prava na vlasništvo i ugled. Mjere ograničavanja nametnute su bez odgovarajućih zaštitnih mehanizama koji bi tužitelju omogućili da svoj predmet učinkovito iznese pred Vijeće. Vijeće nije dokazalo da je značajno miješanje u tužiteljeva vlasnička prava opravdano i proporcionalno. Miješanje koje je tužitelj pretrpio proteže se izvan financijskog učinka, te je također dovelo do povrede njegovog ugleda.
5. Peti tužbeni razlog, kojime se tvrdi da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni. Suprotno jedinom razlogu za njegovo uvrštavanje na popis, ne postoje podaci ili dokazi da je tužitelj zaista „podupirao sirijski režim” i da je imao koristi od tog režima. Vijeće je također pogrešno označilo tužitelja „Tri Ocean Trading alias Tri-Ocean Energy”, sugerirajući da su te dvije pravne osobe ista osoba. Tužitelj je zasebno društvo, različito od Tri Ocean Trading.

Tužba podnesena 24. listopada 2014. – Gazprom Neft protiv Vijeća

(Predmet T-735/14)

(2014/C 448/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gazprom Neft OAO (Sankt Peterburg, Rusija) (zastupnici: L. Van den Hende i S. Cogman, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 4. Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014.;
- poništi članaka 3. i stavke 3. i 4. članka 4. Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014.; i
- naloži Vijeću plaćanje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi povredu članka 296. UFEU-a.
 - Tužitelj tvrdi da osporavana ZVSP Odluka i osporavana Uredba nisu dovoljno obrazložene i stoga čine povredu članka 296. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog navodi neodgovarajuću pravnu osnovu osporavanih odredaba.

— Tužitelj tvrdi da je članak 215. UFEU-a neodgovarajuća pravna osnova osporavanih odredaba osporavane Uredbe jer nema dovoljno poveznica između tužitelja i (i) ruske vlade i (ii) vidljivog cilja koji se želi postići sankcijama. Ova načela trebala bi također regulirati primjenu članka 29. UEU-a kao pravna osnova za mjere ograničavanja spram trećih zemalja.

3. Treći tužbeni razlog navodi kršenje načela proporcionalnosti i temeljnih prava.

— Tužitelj tvrdi da osporavane odredbe nisu u skladu s načelom proporcionalnosti i temeljnim pravima. Osporavane odredbe predstavljaju neproporcionalno uplitanje u tužiteljevu slobodu poduzetništva i tužiteljevo pravo na vlasništvo jer nisu prikladne za postizanje svojih ciljeva (i stoga su, također, nepotrebne) i, u svakom slučaju, nameću terete koji znatno nadilaze moguće koristi.

Tužba podnesena 27. listopada 2014. – Monster Energy protiv OHIM-a – Home Focus (MoMo Monsters)

(Predmet T-736/14)

(2014/C 448/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Monster Energy Company (Corona, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: P. Brownlow, *Solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Home Focus Development Ltd (Tortola, Britanski Djevičanski otoci)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig: verbalni žig Zajednice „MoMo Monsters” – Prijava žiga Zajednice br. 10 513 372

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 7. kolovoza 2014. u predmetu R 1167/2013-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke b. i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 27. listopada 2014. – Hersill protiv OHIM-a – KCI Licensing (VACUP)**(Predmet T-741/14)**

(2014/C 448/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Hersill, SL (Móstoles, Španjolska) (zastupnik: M. Aznar Alonso, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* KCI Licensing, Inc. (San Antonio, Sjedinjene Američke Države)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Podnositelj prijave:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Sporni žig u pitanju:* žig Zajednice br. 9 943 499*Postupak pred OHIM-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 14. kolovoza 2014. u predmetu R 1520/2013-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi žalbu osnovanom i poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem snošenje troškova, ako su stranke u ovom postupku.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 42. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 i Pravila 22. stavka 3. Uredbe br. 2868/95;
 - povreda članka 8. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 6. studenoga 2014. – DH protiv Parlamenta

(Predmet F-4/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnik na probnom radu — Članak 34. Pravilnika o osoblju — Izvješće kojim je utvrđen očito nezadovoljavajući rad dužnosnika na probnom radu — Produženje probnog rada — Nova preraspodjela — Otkaz na kraju razdoblja probnog rada — Uvjeti odvijanja probnog rada — Stručna nesposobnost — Obveza pažnje — Načelo dobre uprave)

(2014/C 448/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: DH (zastupnici: A. Salerno i B. Cortese, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alves i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o otkazu tužitelju na kraju razdoblja probnog rada.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. DH-u se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova Europskog parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 61, 1.3.2014. str. 22.

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 5. studenoga 2014. – CY protiv ESB-a

(Predmet F-68/13) ⁽¹⁾

(Smrt tužitelja — Ponovno otvaranje usmenog dijela postupka — Odustanak pravnog sljednika od nastavljanja postupka — Obustava postupka)

(2014/C 448/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CY (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Carlini i F. Feyerbacher, agenti, B. Wägenbaur, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane, odluke o okončanju upravne istrage u svezi s uznemiravanjem koje je tužitelj navodno pretrpio i, s druge strane, istražnog izvješća, kao i dosuđivanje naknade štete i kamata za navodno pretrpljenu nematerijalnu štetu.

Izreka rješenja

1. *Obustavlja se postupak.*
2. *Svaka stranka snosi svoje troškove.*

⁽¹⁾ SL C 274, 21.09.2013., str. 31.

Tužba podnesena 4. rujna 2014. – ZZ protiv Europske komisije

(Predmet F-90/14)

(2014/C 448/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: Hans-Robert Ilting, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Kao prvo, zahtjev za poništenje odluke kojom tužitelju nije odobrena naknada za uzdržavano dijete od 1. rujna 2013. jer se njegovo dijete više ne „obrazuje ili strukovno osposobljava” u smislu članka 2. Priloga VII. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i kao drugo, zahtjev za nalaganje njegovom poslodavcu da mu i dalje odobrava taj dodatak te mu naknadi sve troškove u slučaju bolesti u vezi s njegovom kćeri retroaktivno od 1. rujna 2013.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Službeničkog suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika, broj predmeta HR.D.2/AS/ac/Ares(2014) od 5. lipnja 2014., o njegovoj žalbi upisanoj dana 12. veljače 2014. kod HR.D.2 – „Odjela za žalbe i nadzor postupaka” pod brojem predmeta R/227/14,
- naloži tijelu za imenovanje da njegovu kći bez prekida i retroaktivno od 1. rujna 2013. prizna kao dijete koje se obrazuje i koje ima pravo na uzdržavanje i iz toga razloga i dalje nastavi odobravati naknadu za uzdržavano dijete u odnosu na njegovu kćer bez prekida i retroaktivno od 1. rujna 2013. te i dalje nastavi odobravati njegovoj kćeri troškove za slučaj bolesti bez prekida i retroaktivno od 1. rujna 2013.

Tužba podnesena 10. rujna 2014. – ZZ protiv Europskog parlamenta**(Predmet F-92/14)**

(2014/C 448/50)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* ZZ (zastupnik: Günther Maximini, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Predmet i opis spora**

Kao prvo, zahtjev za poništenje odluke Parlamenta kojom je odbio naknaditi štetu koja je tužitelju nastala zbog povrede njegovih prava osobnosti i odredbi Uredbe 45/2011 u okviru rješavanja ranijeg predmeta i kao drugo, zahtjev za isplatu naknade neimovinske štete i zateznih kamata zbog neimovinske štete koja mu je navodno nastala.

Tužbeni zahtjev*Tužitelj od Službeničkog suda zahtijeva da:*

- poništi odluku tuženika od 5. ožujka 2014. kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu štete od 16. prosinca 2013. kao i odluku kojom je konkludentno odbijena njegova žalba od 24. ožujka 2014. koju je podnio protiv te odluke te podredno, naknadno donesenu odluku neidentificiranog izdavatelja od 29. srpnja 2014. kojom je zahtjev odbijen;
- naloži tuženiku isplatu 30 000 eura tužitelju kao neimovinsku naknadu štete i zateznih kamata u visini od pet postotnih poena iznad osnovne kamatne stope na 25 000 eura od 1. veljače 2014. i na 5 000 eura od 1. svibnja 2014.;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka uključujući troškove prethodnog postupka te sve nužne troškove i izdatke tužitelja.

Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća**(Predmet F-99/14)**

(2014/C 448/51)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* ZZ (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Predmet i opis spora**

Djelomično poništenje dva priopćenja osoblju Vijeća Europske unije zbog toga što vežu pravo na povrat putnih troškova od mjesta rada do matičnog mjesta i vrijeme za putovanje s naknadom za život u inozemstvu i boravak u stranoj državi te osuda tuženika na plaćanje naknade štete za navodno pretrpljenu materijalnu i nematerijalnu štetu.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- poništiti, na temelju članka 270. UFEU-a, odluku sadržanu u Priopćenju osoblju („CP”) 13/14 (odluka br. 2/2014) od 9. siječnja 2014., koja je izmijenila režim koji se primjenjuje na vrijeme za putovanje, zbog primjenjivosti od 1. siječnja 2014. odredbe sadržane u članku 7. Priloga V. Pravilniku, kao i Priopćenje osoblju („CP”) 9/14 (odluka br.12/2014), kojim je izmijenjen režim putnih troškova zbog primjenjivosti od 1. siječnja 2014. odredbe sadržane u članku 8. Priloga VII. Pravilniku, izmijenjenih Uredbom (EU, Euratom) br.1023/2013 Europskog parlamenta i vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, objavljenom u Službenom listu br. L 287 od 29. listopada 2013. Zahtjev za poništenje ograničen je na dio tih priopćenja koji veže pravo na povrat putnih troškova i vrijeme za putovanje s naknadom za život u inozemstvu i boravak u stranoj državi kao i na članak 6. Priopćenja osoblju 9/14 kojim su uvedeni novi kriteriji za određivanje matičnog mjesta;
- naložiti tuženiku da tužitelju plati iznos od 169 051,96 eura za pretrpljenu materijalnu štetu, kao i iznos od 40 000,00 eura za nematerijalnu štetu;
- naložiti tuženiku plaćanje naknade štete i zateznih i kompenzacijskih kamata po stopi od 6,75 za pretrpljene materijalne i nematerijalne štete;
- naložiti Vijeću snošenje troškova.

Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ i dr. protiv Vijeća**(Predmet F-100/14)**

(2014/C 448/52)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ i dr. (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Predmet i opis spora

Proglašenje neprimjenjivosti članka 7. Priloga V. i članka 8. Priloga VII. Pravilniku o osoblju, kako su izmijenjeni Uredbom br.1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije i poništenje odluka koje povlače pravo na naknadu putnih troškova od mjesta rada do matičnog mjesta i ukidaju vrijeme za putovanje.

Tužbeni zahtjevi tužiteljâ

- proglasiti nezakonitima članak 7. Priloga V. Pravilniku i članak 8. Priloga VII. Pravilniku;
 - poništiti odluku kojom se tužiteljima više ne odobrava vrijeme za putovanje i naknada putnih troškova računajući od 2014. godine;
 - naložiti Vijeću snošenje troškova.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR